

НАСТАВНО-УМЕТНИЧКОМ ВЕЋУ

ФАКУЛТЕТА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Париска 16

11000 Београд

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Косанчићев венац 29

11000 Београд

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ
ПРОЈЕКТА: „Личне меморабиле као полазиште скулпторске праксе“

КАНДИДАТ: ДРАГАНА НИКОЛЕТИЋ

Наставно-уметничко веће Факултета ликовних уметности на седници одржаној 6.12.2023. године донело је одлуку о формирању Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта кандидата Драгане Николетић, под називом „Личне меморабиле као полазиште скулпторске праксе“, у саставу:

1. мр Душан Петровић, редовни професор ФЛУ, Београд;
2. др ум. Магдалена Павловић, ван. проф Академија уметности, Нови Сад;
3. др Бојана Шкорц, редовни професор ФЛУ, Београд;
4. др Никола Шуица, редовни професор ФЛУ, Београд;
5. др ум. Здравко Јоксимовић, редовни професор ФЛУ, Београд

Комисија Наставно-уметничком већу Факултета ликовних уметности подноси следећи извештај:

Биографија кандидата

Рођена 1966. године у Београду (Србија). Мастер студије на Факултету ликовних уметности у Београду, одсек вајарства, завршила 2019. године. Приредила је више од 15 самосталних изложби у алтернативним и официјелним галеријским просторима у Србији, и учествовала у више од 15 групних изложби. Уметничка је директорка удружења Београдска уметничка радионица БУРА из Београда, директорка удружења ПУХ из Ваљева, и чланица неформалног Мадам Гаган колектива. У оквиру активности ових асоцијација, учествовала у спровођењу 25 уметничких пројеката и три уметничке резиденције. У издању Дома културе Студентски град објавила је стрип-новелу *Андрамољ* (2014).

Избор самосталних изложби:

2024, *(Не)могућност поимања смрти из угла живог посматрача* (докторска изложба), Галерија ФЛУ, Београд;

2021, *Sexosexosexo*, Галерија Блок, Београд;

2020, *Симбол вере*, Ликовни салон Културног центра Новог Сада;

2020, *Pussy vajat*, кампер возило Уметнобил, Београд;

2019, *Blud&merry*, Свингер клуб Спа Интимо, Београд;

2015, *Распродаја живота*, Циглана, Београд, о разлозима за спаљивање радова насталих у оквиру РЕБТ психотерапије, снимљен је истоимени филм Емилије Радибратовић, у продукцији Буре;

2010, *Узори, узорци, узроци*, Галерија ДКСГ, Београд;

2006, *Узимала-давала и друге приче*, Милетова лепа кућа, Гардош, Београд

Избор групних изложби:

2022, *Критика на селу*, Дом културе Дојкинци, Стара планина;

2021, *Антиномије аутономије*, Павиљон „Цвијета Зузорић“, Београд;

2020, *Should I stay or should I go* /Бити или не бити, Озон, Београд;

2019, *Вајари Србије*, Павиљон Цвијета Зузорић, Београд;

2015, *Новинари-уметници*, Ноћ музеја, „Павиљон Цвијета Зузорић“, Београд;

2013, *Слобода кретања или о путовањима*, Академија уметности, Београд;

2006, *Еротска фантазија*, Арт клиника, Нови Сад;

2004. *Љубав, ма шта то значило*, Марина Дорћол, Београд

Избор уметничких акција:

2023, *Шта бих била/о кад бих била/о*, Оставинска галерија, Београд;

2023, *БООМ проводаж*, Циглана, Београд

Учешће у уметничким резиденцијама:

2021, *Ко сам?* (посвећена националном идентитету), Бујачић код Ваљева;

2016, *Гробови наших потомака*, Бујачић код Ваљева;

2015, *Изгубљени у преводу*, Бујачић код Ваљева;

2013, *Табуи у транзицији*, Бабе;

2010, *Каравуково 0001*, Каравуково.

Предмет овог докторског уметничког пројекта јесте истраживање везе између личних меморабилија кандидаткиње и оног што чини њену вајарску праксу и поетику. Меморабилије се посматрају као збир интимних искустава и пратећих емоција које представљају основу на бази које она приступа скулпторској материјализацији овог фонда различитих сећања, осећања и ставова. Скулпторска пракса подразумева читав процес израде скулптуре, од настанка идеје, преко њеног промишљања, до свеобухватне техничко- технолошке реализације рада.

Циљ овог докторског уметничког пројекта јесте сагледавање потенцијала наслеђених предмета и породичних фотографија као полазишта апропријационистичке линије грађења скулптура. Разрада пројекта обухвата приказ уметничких стратегија које је кандидаткиња препознала као веома значајне у преносу поруке публици, као што су – употреба исповедног наратива и аутобиографског приступ изради скулптура, затим и преплитања хумора и патетике у поезици, као и потврђивање терапијског капацитета уметничког процеса. Пројектом се афирмишу народни ручни радови као преносиоци колективног искуства и потенцира модел спектакла као изложбени чин који у највећој мери укључује аудиторијум. Усмеравајући своје интересовање на проблеме које у туђим радовима препознаје као проблеме којима се и сама бави, кандидаткиња се идентификује са другим сродним ауторима и као самостални стваралац наставља да истражује проблематику интимне скулптуре у комбинованим техникама. Ово истраживање треба да пружи увид у могуће правце развоја апропријационистичке уметности, као и поступака који воде бољем и општијем разумевању најинтимнијих уметничких порука.

Основна хипотеза од које кандидаткиња полази јесте капацитет инстроекције као погонског механизма у изради скулптура. Докторанткиња у овом пројекту проверава у којим случајевима поновна трауматизација емотивно болних места доводи до ослобађања посматрача датог скулпторског дела, као и ње саме, као ауторке опредмећених сећања. У сваком сегменту уметничког истраживања, она се осврће на сопствени доживљај властитог стваралаштва, као и ставове и промишљање публике у додиру са њеним скулптурама. Кандидаткиња посматра и опусе њој сродних аутора, као и реакције посматрача на њихова дела.

Докторанткиња је користила неколико **метода истраживања** током рада на докторском уметничком пројекту. Формирање основног тока подразумевао је логичке методе анализе основних појмова везаних за сећање и визуелни наратив. Поделивши теоријски рад на четири сегмента, она се користила и методом интервјуисања стручњака из домена арт-терапије и арт брута, не би ли проценила своју позицију на визуелној уметничкој сцени. Употребљена је и метода компарације са сличним уметничким праксама, као и анализа различитих психолошких и уметничких теорија, и истакнут њихов историјат и значај. Осим кроз сумирање резултата истраживања литературе, кандидаткиња је предмет свог интересовања обрадила и проблематизацијом личног искуства у скулпторској манипулацији меморалијама. Разматрајући постигнућа других аутора у преносу интимних порука, она је потврдила да лични садржаји могу бити општеразумљиви.

Опис докторског уметничког пројекта

Докторски уметнички пројекат „**Личне меморалије као полазиште скулпторске праксе**“ истражује питање прожимања психолошких процеса са радом на скулптури, чија је сврха ослобађање од негативног утицаја болних сећања. Ово питање се посматра из личног угла, али и на основу анализе уметничких пракси других аутора сличне поетике.

У теоријско-концептуалном погледу, овај уметнички рад полази од излагања различитих теорија о настанку психолошких траума, као и начина да се те повреде зацеле и превазиђу. Кандидаткиња износи примере из своје праксе како би потврдила да се уметничким процесом, али и сагледавањем истог, могу догодити помаци у емотивном развоју. Испитивањем поступака које је сама спроводила, као и изван број њој поетски сличних аутора, она апострофира различите стратегије које доводе до интеракције између стваралаца и посматрача. У свом теоријском раду, она препознаје и разликује три типа публике (ужи круг пријатеља, случајне пролазнике и стручну пулику), настојећи да установи који је приступ (начин излагања) најпријемљивији за сваку од наведених групација. Теоријским освртом, као и практичним примером докторске изложбе у Галерији ФЛУ (2024), али и поставке *Распродаја живота* у Циглани (2015), кандидаткиња истиче значај тактилног контакта са материјализованим увидима ауто арт-терапије, како би и код посматрача био покренут процес самопреиспитивања.

Предмет овог докторског уметничког пројекта јесу проблеми у одређивању емоција и ставова који се доживљавају као мучни. Она нуди једно од решења да се уметник ослободи прошлости коју доживљава као проблематичну, подвргавајући се самоанализи и анализи блиских особа кроз психолошко-уметнички поступак. Докторанткиња овим пројектом заокружује циклус своје апропријационистичке праксе увођењем наслеђених предмета као објеката уметничке надградње.

Оцена остварених резултата

Докторски уметнички пројекат Драгане Николетић је рад базиран на уметничком и теоријском истраживању. Резултат уметничког, практичног деловања представљен је на изложби **„(Не)могућност помања смрти из угла живог посматрача“**, којом се показује спремност кандидаткиње да константно унапређује своју досадашњу стваралачку праксу. Истовремено, кандидаткиња позиционира сопствена интересовања промишљајући о поетикама других аутора, односно анализирајући њихове уметничке праксе, како креира особен, аутентични израз. Оваквом, свеобухватном компаративном анализом основних ликовних скулпторских проблема у преносу емоција посматрачима, докторанткиња је успешно дефинисала идентитет сопственог рада. На овај начин, кандидаткиња даје омаж појединим уметницима настављајући и сама да кроз сопствену праксу унапређује скулпторски језик, повезујући традиционална искуства и савремену скулпторску праксу.

Преглед остварених резултата рада докторанда у одговарајућој области

Током докторских студија, Драгана Николетић је уприличила више од 12 самосталних и групних изложби, као и уметничких акција, у којима је као полазиште користила своје меморабилије. Тим приликама она је показала висок ниво свести о могућностима преноса емоција и уметничке поруке широком аудиторијуму. Показавши меру и сензибилитет у препознавању и реализацији скулпторских вредности, докторанткиња Драгана Николетић успева да контролише процес настајања и развоја уметничке замисли, и у различитим формалним решењима пронађе стилски јединствен и избалансиран облик.

Оцена о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему

Радам на докторском уметничком пројекту кандидаткиња Драгана Николетић је са успехом реализовала и теоријски објединила обиман истраживачки поступак. Амбициозно замишљен уметнички пројекат потврђује способност кандидаткиње да професионално реализује и презентује своје уметнике радове. Писани део рада који прати овај пројекат сведочи о познавању материје и референтне литературе, као и о спремности докторанткиње да се кроз отворену аргументацију упусти у теоријске опсервације о интимистичкој скулптури током целокупне историје уметности, са нагласком на визуелно стваралаштво краја 20. и почетка 21. века.

Оцена научног доприноса и критички осврт

Значај овог докторског уметничког пројекта огледа се, пре свега, у његовој идејној аутентичности. Слободном интерпретацијом, кандидаткиња Драгана Николетић нуди своје виђење феномена комплексног скулпторског стваралачког процеса, чије је полазиште у интроспекцији. Овај докторски уметнички пројекат представља јединствено остварење у покушају да се сопствена пракса упореди и надовеже на референтне уметничке правце, сродне интересовањима докторанда Драгане Николетић. Упоредном анализом њихових достигнућа, кандидаткиња редефинише лични семантички дискурс у правцу обједињавања свих расположивих начина да се дође до интеракције са публиком, пружајући увид у пресек доступних стратегија, али и оних које тек треба освојити. Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта и писаног рада **Личне меморабилеје као полазиште скулпторске праксе**, закључује да је кандидаткиња Драгана Николетић са успехом реализовала изложбу скулптура, асамблажа и инсталација, као и писани део рада који прати овај пројекат.

Закључак комисије

На основу оцене докторског уметничког пројекта **Личне меморабиле** као полазиште **скулпторске праксе** кандидаткиње Драгане Николетић, Комисија предлаже Наставно - уметничком већу Факултета ликовних уметности у Београду да прихвати Извештај Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта, који би се затим доставио Сенату Универзитета уметности и тако донела одлука о усвајању и одређивању датума за јавну одбрану пројекта.

мр Душан Петровић, редовни професор ФЛУ, Београд

др ум. Магдалена Павловић, ванред. проф. Академија уметности, Нови Сад

др Бојана Шкорц, редовни професор ФЛУ, Београд

др Никола Шуица, редовни професор ФЛУ, Београд

др ум. Здравко Јоксимовић (ментор), редовни професор ФЛУ, Београд

ОЦЕНА ИЗВЕШТАЈА О ПРОВЕРИ ОРИГИНАЛНОСТИ
ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА

Докторски уметнички пројекат кандидата Драгане Николетић, број индекса 5193/19, послат је 06. 02. 2024. године на софтверску проверу оригиналности. Извештај који садржи резултате провере оригиналности ментор је добио 07. 02. 2024. године.

На основу Правилника о поступку провере оригиналности докторских уметничких пројеката и докторских дисертација које се бране на Универзитету уметности у Београду и налаза у извештају из програма iThenticate којим је извршена провера оригиналности докторске дисертације „**Лићне меморабилје као полазиште скулпторске праксе**”, аутора **Драгане Николетић**, констатујем да утврђено подударане текста износи 3 %. Овај степен подударности последица је мањкавости софтвера (неадекватно искључивање библиографских података о коришћеној литератури), као и општих термина и података, што је у складу са чланом 9. Правилника.

На основу свега изнетог, а у складу са чланом 8. став 2. Правилника о поступку провере оригиналности докторских уметничких пројеката и докторских дисертација које се бране на Универзитету уметности у Београду, изјављујем да извештај указује на оригиналност докторског уметничког пројекта, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

У Београду 2024. године

Ментор

др ум. Здравко Јоксимовић

редовни професор

Факултет ликовних уметности

Универзитета уметности у Београду

